

ምዕራፍ 8

ሹሐዊውም በልዳዶስ መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ እስከ መቼ ይህን ትናገራለህ? የአፍህስ ቃል እስከ መቼ እንደ ዐውሎ ነፋስ ይሆናል?

3 ፤ በውኑ እግዚአብሔር ፍርድን ያጣምማልን? ሁሉንም የሚችል አምላክ ጽድቅን ያጣምማልን?

4 ፤ ልጆችህ በድለውት እንደ ሆነ፤ እርሱ በበደላቸው እጅ ጥሎአቸዋል።

5 ፤ እግዚአብሔርን ብትገሠግሥ፤ ሁሉንም የሚችለውን አምላክ ብትለምን፤

6 ፤ ንጹሐና ቅን ብትሆን፤ በእውነት አሁን ስለ አንተ ይነቃል፤ የጽድቅህንም መኖሪያ ያከናውንልሃል።

7 ፤ ጅማሬህ ታናሽ ቢሆንም እንኳ ፍጻሜህ እጅግ ይበዛል።

8 ፤

9 ፤ ዘመናችን በምድር ላይ እንደ ጥላ ነውና እኛ የትናንት ብቻ ነን፤ ምንም አናውቅም፤ ስለዚህ የቀደመውን ትውልድ ጠይቅ፤ አባቶቻቸውም ለመረመሩት ነገር ትጋ፤

10 ፤ እነርሱ የሚያስተምሩህና የሚነግሩህ፤ ቃልንም ከልባቸው የሚያወጡ አይደሉምን?

11 ፤ በውኑ ደንገል ረግረግ በሌለበት መሬት ይበቅላልን? ወይስ ቄጠማ ውኃ በሌለበት ቦታ ይለመልማልን?

12 ፤ ገና ሲለመልም ሳይቆረጥም፤ ከአትክልት ሁሉ በፊት ይደርቃል።

13 ፤ እግዚአብሔርን የሚረሱ ሁሉ ፍጻሜአቸው እንዲሁ ነው፤ የዝንጉም ሰው ተስፋ ይጠፋል።

14 ፤ ተስፋው ይቆረጣል፤ እምነቱም እንደ ሽረሪት ቤት ይሆናል።

15 ፤ ቤቱን ይደግፈዋል፤ አይቆምለትም፤ ይይዘውማል፤ አይጸናለትም።

16 ፤ ፀሐይም ሳይተኸስ ይለመልማል፤ ጫፉም በአታክልቱ ቦታ ይወጣል።

17 ፤ በድንጋይ ከምር ላይ ሥሩ ይጠመጠማል፤ የድንጋዮቹን ቦታ ይመለከታል።

18 ፤ ከቦታው ቢጠፋ። አላየሁህም ብሎ ይከደዋል።

19 ፤ እነሆ፤ የመንገዱ ደስታ እንዲህ ነው፤ ሌሎችም ከመሬት ይበቅላሉ።

20 ፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር ፍጹሙን ሰው አይጥለውም፤ የኃጢአተኞችንም እጅ አያበረታም።

21 ፤ አፍህን እንደ ገና ሳቅ ይሞላል፤ ከንፈሮችህንም እልልታ ይሞላል።

22 ፤ የሚጠሉህ እፍረት ይለብሳሉ፤ የኃጢአተኞችንም ድንኳን አይገኝም።